

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 91.

Tredie Session.

61de Møde.

Tirsdagen den 20de Januar.

(Fortf.)

Finansministeren (fortsat): Jeg har nu rigtignok den personlige Dverbeviisning, at det ikke er hensigtsmæssigt at opstille saadanne Grundrettigheder for Colonierne; men jeg troer paa den anden Side, at, skal man hensigtsmæssigt kunne komme til at give denne sidste Deel, som Colonialloven ifølge Udvalgets Formening bør indeholde, da kan det først ske ved Colonialraadets Hjælp. Dette ske nu, som det vil, saa er jeg dog under alle Omstændigheder overbevist om, at man ved Colonialraadets Hjælp paa en mere praktisk Maade vil kunne komme til at gennemføre, hvad der skulde være Genstand for saadanne Grundrettigheder i Colonialloven; og jeg troer, at man vil komme dertil paa en meget bedre og liberalere Maade, end naar man blot skal udtrykke Sagen i sin Almindelighed. Vender man sig saaledes til Pressen, da troer jeg, at, naar man i Loven skal i Almindelighed udtale sig om Pressens Stilling, vil man finde sig overfordret til at gjøre det paa en mindre liberal Maade, end det maaskee vilde kunne vise sig i Gjærningen at være muligt at udføre det, naar selve Spørgsmaalet om Udvidelsen af den danske Presselov til Colonierne forelaa Colonialraadet. Jeg vil ikke foregribe, hvilken Mening Colonialraadet kunde komme til, naar dette Spørgsmaal om Dverførelsen af den danske Presselov virkelig praktisk forelaa; men jeg troer i al Fald at turde forudsætte, at, hvis man nu i Colonierne vilde sammensætte en raadgivende Forsamling af Mand af samme Slags som de, der sidst vare samlede, i det Niemed at discutere Optagelsen af Grundrettighederne i Colonialloven, vilde man indfrænke sig til at udtale sig om Pressesfor-

holdene paa en saa almindelig Maade, at det let vilde blive mindre fyldestgjørende end selve den Presselov, som maatte kunne gives. Dette er kun ganske eksempelviis anført, men det Samme maa ogsaa gjælde om de flere saakaldte Grundrettigheder, hvorved Grundloven praktisk skulde gennemføres.

Jeg vender mig dernæst til et Punkt i Udvalgets Betænkning, som i mine Tanker afgiver en Hovedforskjel mellem Udvalgets og Regjeringens Anskuelse, og formeentlig en Hovedforskjel af den Vigtighed, at jeg troer, at, naar denne Forskjel ikke havde været, vilde Udvalget ikke være kommet til at gaae saa vidt i sine Indstillinger, ogsaa hvad de øvrige Punkter angaaer. Denne Hovedforskjel finder Sted i Henseende til Colonialraadets Organisatton. I denne Henseende har Regjeringen i Lighed med den Vel, man hidtil har betraadt ved Ordningen af saadanne særlige Repræsentationer for enkelte Landsdele, foreslaaet Dannelsen af kun eet Colonialraad, overladende til senere Forhandlinger paa sædvanlig lovmæssig Vel med dette Colonialraad, hvilke Forandringer der maatte være at foretage i Ordningen af de særlige kommunale Forhold. Saa smaa Colonierne end ere, bestaae de dog af flere Communer; der er flere Borgerraad paa Verne, nemlig for St. Croix, for St. Thomas og for St. Jan. Udvalget har derimod meent, at man kunde skabe 2, eller om man vil 3 Colonialraad, det vil sige, 2 særlige Colonialraad, et for St. Croix og et for St. Thomas og St. Jan, hvilke 2 Colonialraad da tillige skulde absorbere de hidtilværende 3 Borgerraad, og desuden et samlet Colonialraad, bestaaende af begge disse adskilte Colonialraad; der bliver altsaa i Gjærningen 3 Colonialraad. Udvalget har i denne Henseende paaberaabt sig deels den Forskjellighed, som i Henseende til Hoved-